

POSTANOWIENIE

17 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Jacek Grela

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 17 czerwca 2026 r. w Warszawie
zażalenia I. F.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie

z 12 marca 2026 r., V WSC 6/26,

w sprawie z powództwa I. F.

przeciwko Bankowi spółce akcyjnej w W.

o zapłatę,

1. oddala zażalenie;

**2. zasądza od I. F. na rzecz Banku spółki akcyjnej w W. 2700
(dwa tysiące siedemset) złotych kosztów postępowania
zażaleniowego z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za
opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas po
upływie tygodnia od dnia doręczenia niniejszego orzeczenia
zobowiązanemu do dnia zapłaty.**

[S.J.]

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Mokotowa w Warszawie wyrokiem
z 24 lutego 2025 r. w sprawie z powództwa I. F. przeciwko Bank spółce akcyjnej w
W. oddalił powództwo główne oraz oddalił powództwo ewentualne.

Wyrokiem z 15 października 2025 r. Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił
apelację powódki.

Zarządzeniem z 21 stycznia 2026 r. Sąd Okręgowy wezwał pełnomocnika powódki do uzupełnienia braków formalnych skargi kasacyjnej przez nadesłanie pełnomocnictwa do występowania przed Sądem Najwyższym - w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia skargi kasacyjnej. Powyższe wezwanie zostało uznane za doręczone 6 lutego 2026 r. za pośrednictwem portalu informacyjnego. Termin na uzupełnienie braków upłynął 13 lutego 2026 r. Powódka, 23 lutego 2026 r., złożyła pismo procesowe „uzupełnienie braków formalnych skargi kasacyjnej”.

Postanowieniem z 12 marca 2026 r. Sąd Okręgowy w Warszawie odrzucił skargę kasacyjną uznając, że nie sposób uznać, iż powódka wykonała w terminie ww. zarządzenie.

Powyższe orzeczenie zaskarżyła zażaleniem powódka, zarzucając naruszenie art. 91 pkt 1 k.p.c., art. 65 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 13 § 2, art. 130 § 1 w zw. z art. 398⁶ § 1 i § 2 k.p.c., art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

We wnioskach skarżąca domagała się uchylecia zaskarżonego postanowienia w całości i nadania skardze kasacyjnej dalszego biegu, ewentualnie uchylecia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się nieuzasadnione.

Zgodzić należy się ze skarżącą, że zgodnie z art. 91 pkt 1 k.p.c. – w aktualnym brzmieniu - pełnomocnictwo procesowe obejmuje z samego prawa umocowanie do wszystkich łączących się ze sprawą czynności procesowych, nie wyłączając m.in. skargi kasacyjnej. Koresponduje to z wynikiem wykładni, a mianowicie że niewymienienie czynności procesowych, do których podejmowania pełnomocnik jest upoważniony, oraz brak rozszerzenia uprawnień pełnomocnika poza zakres określony w art. 91 k.p.c. oznacza, iż zostało udzielone pełnomocnictwo procesowe (zob. J. Gudowski [w:] *Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom I. Postępowanie rozpoznawcze. Artykuły 1-124*, wyd. VI, red. T. Ereciński, Warszawa 2023, teza 2 do art. 91).

Należy mieć jednak na względzie, że zmiana zakresu umocowania (rozszerzenie lub ograniczenie), a więc odejście od wzorca określonego w art. 91 k.p.c., jest dopuszczalna, nie może jednak naruszać jego istoty i funkcji, jak też wymaga wyraźnego zaznaczenia dokonywanych zmian w treści pełnomocnictwa. Zatem omawiany przepis zasadniczo nie wyłącza możliwości ograniczenia zasięgu pełnomocnictwa procesowego, np. tylko do jednej instancji, do zastępstwa w określonym terminie (posiedzeniu), na czas pełnienia przez pełnomocnika określonej funkcji, ewentualnie do wszystkich łączących się ze sprawą czynności procesowych podejmowanych w konkretnym sądzie. Niewykluczone jest także udzielenie pełnomocnictwa procesowego na czas oznaczony, w każdym jednak przypadku ograniczenie zakresu pełnomocnictwa musi być wyraźne i jednoznaczne, by nie budziło żadnych wątpliwości (zob. J. Gudowski [w:] *Kodeks postępowania...*, teza 1 do art. 91).

Pełnomocnictwo, które stało się przedmiotem oceny, jednoznacznie wymienia czynności materialnoprawne i procesowe oraz szeroko rozumiane sądy oraz organy, upoważniające pełnomocnika do reprezentowania mocodawcy. Niewątpliwie, Sąd Najwyższy oraz ewentualne czynności, które mogły być podejmowane przed takim Sądem, nie zostały wymienione.

W istocie, gdyby w treści rzeczzonego pełnomocnictwa użyto zwrotu „w szczególności”, to dokonując interpretacji na korzyść strony, należałoby przyjąć, że obejmuje ono również wniesienie skargi kasacyjnej. Jednakże, pełnomocnictwo nie zawiera takiego zwrotu. W tym stanie rzeczy należy przyjąć, że we wskazanym dokumencie nastąpiło odejście od wzorca określonego w art. 91 k.p.c. przez jego ograniczenie w postaci enumeratywnego wymieniania zakresu pełnomocnictwa. W rezultacie nie obejmowało ono możliwości wniesienia skargi kasacyjnej.

Z przedstawionych powodów orzeczono, jak w sentencji, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 1 i § 3 k.p.c. i zgodnie z art. 108 § 1, art. 98 i art. 99 k.p.c. rozstrzygnięto o kosztach postępowania zażaleniowego.

[S.J.]

[a.ł.]

